

ASPECTES INÈDITS

Actualment, s'investiga molt. I les investigacions, malgrat no poder disposar d'alguns documents importants –perduts o destruïts, durant o després de la Guerra (in)Civil-, solen donar bons resultats. Així, pel que fa a Pep Ventura, la gironina, Anna Costal, llicenciada en Història i Ciències de la Música per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), ha declarat que, últimament, ha presentat una tesina encaminada a obtenir el doctorat, titulada *Pep Ventura: moda, sàtira i revolució*, fruit de dos anys d'estudi i anàlisi de les sardanes de l'«avi» Pep, feina que mai no s'havia fet i que li ha permès descobrir aspectes inèdits del músic. «Es tracta –ha afirmat– d'un repertori sardanístic que ha restat amagat i proscribit durant molts anys, ocultant una part molt interessant de la història contemporània de Catalunya: la part més social, vital i quotidiana de l'Empordà federal de l'època del Sexenni Revolucionari».

Segons Costal, fou entre el 1864 i el 1875 que Ventura escrigué sardanes llargues inspirant-se en temes d'òpera i sarsuela, o sigui, en la seva època de maduresa i no pas, contràriament al que expliquen els llibres d'història, en la seva joventut. Aquestes sardanes foren les grans rivals del contrapàs, la dansa que, a partir de la revolució del 1868, passà a ser del bàndol carlí i que era controlada per les famílies benestants de cada poble. «Un fet –ha remarcat– que permetia a aquestes demostrar el seu poder a la plaça, amb la col·laboració de l'Església». I fou, precisament, gràcies a moltes sardanes llargues de l'«avi» Pep –sobretot, les de caire revolucionari i antimonàrquic-, ajudades per la defensa que hom feia de l'estat laic i republicà, quan aquest començava a aixecar el cap, que s'anul·laren els privilegis de l'aristocràcia, cosa que significà un canvi en la societat d'aquell temps.

Per acabar, ressalta l'Anna –detall igualment amagat– que Pep Ventura compongué sardanes sobre temes bèl·lics, com *Catalina*, i algunes, com *Fray José*, que no deixaven gaire ben parada l'Església...

CONCLUSIÓ

En resum, tot allò que s'ha ocultat sobre l'«avi» Pep, descobert per Josep Puig i Pujades i Anna Costal, pot molt bé servir de base per escriure, per fi, la biografia autèntica del cèlebre i genialíssim músic...

Emili Casademont i Comas

Periodista. Articulista del
DIARI DE GIRONA